

॥ ७ ॥ निवेदितो विज्ञापितः विश्वकृत् ब्रह्मा अवैत् अबुध्यत ॥ ८ ॥ बृहस्पतिराह त्यजत्यजेति परैराहितं गर्भम् गर्भेत्यक्ते भस्मीकरिष्यतीति
बिभ्यतीं प्रत्याह नाहमिति सांतानिकः संतानार्थी सांतानिके इति पाठे सत्युच्चेत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ रहः एकांते ॥ १३ ॥ पुरुर
वस उर्वश्या मायुः प्रमुखाः षट्पुत्रा जाता इति वक्तुं कथामाह तस्येत्यादिना यावत् समाप्ति ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ ननु देवी कुतो मनुष्यस्यांतिकमु

सर्वदेवगणोपेतो महेंद्रो गुरुमन्त्रयात् ॥ सुराऽसुरविनाशोऽभूत्समस्तारकामयः ॥ ७ ॥ निवेदितोऽथांगिरसा
सोमं निर्भर्त्स्य विश्वकृत् ॥ तारां स्वभर्त्रे प्रायच्छदं तर्वत्नीमवैत्यतिः ॥ ८ ॥ त्यजत्यजाशुदुःप्रज्ञे मत्क्षेत्रादाहितं
परैः ॥ नाहं त्वां भस्मसात्कुर्यां स्त्रियं सांतानिकः सति ॥ ९ ॥ तत्याज ब्रीडिता ताराकुमारं कनकप्रभम् ॥ स्पृहामां
गिरसश्चक्रे कुमारसोम एव च ॥ १० ॥ ममायं न तवेत्युच्चैस्तस्मिन् विवदमानयोः ॥ पप्रच्छुर्कपयो देवानैवोचे
ब्रीडिता तु सा ॥ ११ ॥ कुमारो मातरं प्राह कुपितोऽलीकलज्जया ॥ किं नावोचस्य सदृते आत्मा वदं वदाशुमे ॥
॥ १२ ॥ ब्रह्मा तारं ह आहूय समप्राक्षीच्च सांत्वयन् ॥ सोमस्येत्याह शनकैः सोमस्तं तावदग्रहीत् ॥ १३ ॥ तस्या
त्मयोनिरकृतबुध इत्यभिधानं नृप ॥ बुद्ध्या गंभीरया येन पुत्रेणापोदुराणमुदम् ॥ १४ ॥ ततः पुरुरवाजज्ञे इलायां
य उदाहृतः ॥ तस्य रूपगुणौदार्यशीलद्रविणविक्रमान् ॥ १५ ॥ श्रुत्वोर्वशीं द्रभवने गीयमानान् सुरर्षिणा ॥
तदंतिकमुपेयाय देवी स्मरशार्दिता ॥ १६ ॥ मित्रावरुणयोः शापादापन्ना नरलोकताम् ॥ निशम्य पुरुषश्रेष्ठं
कंदर्पमिव रूपिणम् ॥ १७ ॥ धृतिं विष्टभ्यललना उपतस्थे तदंतिके ॥ सतां विलोक्य नृपतिर्हिर्षेणोत्फुल्ललोचनः ॥
उवाच श्लक्ष्णया वाचा देवी हृष्टतनूरुहः ॥ १८ ॥ राजोवाच स्वागतं ते वरारोहे आस्यतां करवामकिम् ॥ संर
मस्वमया सा कंरतिर्नो शाश्वतीः समाः ॥ १९ ॥ उर्वश्युवाच कस्यास्त्वयिनसज्जेत मनो हृष्टिश्च सुंदर ॥ यदं
गांतरमासाद्य च्यवते हरिरंसया ॥ २० ॥

पागच्छेत्तत्राह मित्रावरुणयोः शापान्नरलोकतां मनुष्यभावमापन्नासती ॥ १७ ॥ १८ ॥

नौ आवयोरस्त्विति ॥ १९ ॥ यस्य तवांगांतरं चक्षुः आसाद्य रिरंसया रंतुमिच्छया हस्फुटं न च्यवते नापयाति यद्यस्मादिति वा ॥ २० ॥